

Maria Niklińska, Królowa

Kim jesteś
gdy znikają w drzwiach
gaśnie śmiech nowych pań?
kim jesteś
czy oswajasz sny?
czy leczysz się z nich?

ty powiedz prawdę, bo mi słów już brak
codzienna miłość, niecodzienna ja
bywało lepiej, dziś gorzej mi spać
kim jesteś
ja nie wiem

morza przed nami
deszcz pod stopami
lato minęło, ty nic
burze za nami
deszcz pod stopami
lato minęło, ty nic

gdybyś ty był już sobą
miał siłę własną drogą
wahania poza głową
nieubłaganie płoną

gdybym ja była tobą
kochałabym na nowo
stanęłabym za sobą
byłabym królową

kim jesteś
nad wodą prawd
korzenie wyrwał
ci historii wiatr

słoneczny kształt
choć w sercu sam
krążysz jak
owad kłamstw

ty powiedz prawdę, bo mi słów już brak
codzienna miłość, niecodzienna ja
nie powiem źle
tak sobie mi tam
kim jesteś
ja nie wiem

morza przed nami
deszcz pod stopami
lato minęło, ty nic
burze za nami
deszcz pod stopami
lata mijają, ty nic

gdybyś ty był już sobą
miał siłę własną drogą
wahania poza głową
nieubłaganie płoną

gdybym ja była tobą
kochałabym na nowo
stanęłabym za sobą
byłabym królową

gdybyś ty był już sobą
miał siłę własną drogą
wahania poza głową
nieubłaganie płoną

gdybym ja była tobą
kochałabym na nowo
stanęłabym za sobą
byłabym królową